der er en vis rimelig mulighed for, at parten vil kunne berigtige eller supplere, og som (4) ikke er af et sådant indhold, at de ville kunne unddrages partens ret til aktindsigt efter den gældende lovs regler om undtagelser fra partsoffentlighedsprincippet.

Efter justitsministeriets opfattelse bør denne praksis søges lovfæstet i en generel forvaltningslov, idet bestemmelser udformet efter disse retningslinier af lovtekniske grunde må foretrækkes fremfor en mere abstrakt formuleret regel, hvorefter det pålægges vedkommende forvaltningsmyndighed at gennemføre en partshøring forud for udfærdigelsen af bestemte typer af forvaltningsafgørelser.

De foreslåede bestemmelser i kapitel 4 må i praksis antages at medføre, at parter i de få tilfælde, hvor en sag behandles af en myndighed, uden at parten er bekendt hermed, vil blive gjort bekendt med sagen, inden myndigheden træffer afgørelse.

De foreslåede bestemmelser om partshøring vil ikke overflødiggøre en bestemmelse, der svarer til den gældende offentlighedslovs generelle bestemmelse i § 12 om partshøring efter begæring. En sådan bestemmelse er derfor medtaget i lovforslagets § 20.

På en del forvaltningsområder er der i de senere år gennemført regler, der – afpasset efter de særlige forhold, der gælder for disse sagsområder – skal sikre, at parter og andre interesserede inddrages i sagsforberedelsen. Det gælder således f.eks. lovgivningen vedrørende fysisk planlægning, ekspropriationslovgivningen og skattestyrelsesloven. Disse regler er netop udformet med henblik på at sikre, at parterne inddrages på den mest hensigtsmæssige måde inden for de pågældende forvaltningsområder. Sådanne regler vil derfor blive opretholdt.

d. Klagevejledning

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 5 om klagevejledning er udarbejdet på grundlag af indstillingen herom i *Betænkning om begrundelse af forvaltningsafgørelser og administrativ rekurs m.v.* (nr. 657/1972), der er afgivet af et udvalg under justitsministeriet.

Begrundelsesudvalget blev oprindelig nedsat alene med den opgave at overveje, om der burde fastsættes almindelige regler for, i hvilket omfang og i hvilken form forvaltningens afgørelser skal være ledsaget af begrundelse, samt i bekræftende fald at udarbejde udkast til sådanne regler. Udvalgets kommissorium blev imidlertid senere udvidet til bl.a. at omfatte forskellige spørgsmål vedrørende den administrative rekurs, dvs. adgangen til at påklage en administrativ afgørelse til overordnet forvaltningsmyndighed.

Begrundelsesudvalgets betænkning behandler i afsnit III om administrativ rekurs forskellige spørgsmål i forbindelse med den gældende almindelige adgang for den, der er part i en sag, til at indbringe en underordnet forvaltningsmyndigheds afgørelse for en overordnet myndighed til efterprøvelse.

Udvalget pegede som anført ovenfor under pkt. 4 i betænkningen indledningsvis på nogle udviklingslinier i lovgivningen og reformovervejelser, som efter udvalgets opfattelse vil gøre det nødvendigt at foretage dybtgående overvejelser af, i hvilket omfang og under hvilke former den administrative klageadgang fremtidig bør udøves. Under disse omstændigheder valgte udvalget at begrænse sine overvejelser til nogle fælles problemstillinger, hvorom der efter udvalgets skøn i den givne situation overhovedet kunne være tale om fastsættelse af almindelige regler (side 52).

Udvalgets overvejelser vedrørende disse spørgsmål (side 52–71) munder på to punkter ud i forslag om ændring af den hidtil gældende retstilstand. Udvalget foreslår således, at det i et cirkulære pålægges forvaltningsmyndighederne, når der træffes afgørelser, der kan påklages til en anden forvaltningsmyndighed, da at lade afgørelsen ledsage af oplysninger om den bestående klageadgang, om eventuelle klagefrister, om klageinstans og om fremgangsmåden ved indgivelse af klage (side 52–60). Efter udvalgets opfattelse er der ikke et tilsvarende behov for at pålægge forvaltningsmyndighederne en almindelig forpligtelse til at give vejledning om adgangen til at indbringe trufne afgørelser for domstolene, men udvalget foreslår, at der udsendes et cirkulære om, at sådan oplysning skal gives, hvor der gælder særlige frister for sagsanlæg (side 61f.).

I betænkningens afsnit IV (side 72 f.) om fristbestemmelser i den administrative rekurs behandles spørgsmålet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte bestemte tidsfrister for administrative klageinstansers behandling af konkrete klagesager, eller regler om, at klageinstansen, dersom en konkret klagesag ikke er færdigbehandlet inden en vis frist, skal meddele klageren grunden hertil. Udvalget kan ikke anbefale, at der gennemføres sådanne bestemmelser. Udvalget henviser herved navnlig til, at folketingets ombudsmand i sin praksis har fastsat en række standarder for, hvor lang tid den administrative sagsbehandling